

[Drachmann.]

Lovforslags Indvirkning paa Beskæftigelsesgraden. Naar man ikke gaar længere, end vi er gaaet, bliver der ikke et saa stort Beskæftigelsessspørgsmaal, og derfor vil jeg gerne have Lov til at dreje det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste om Erstatning til Arbejderne, lidt om og spørge, om man ogsaa kunde faa det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Sanktion til ved slige Lovforslag at give Erstatning til Detailhandel, Grossister og Fabrikanter, naar man stadig mere vil beskære deres Fortjeneste og Indtægter, saaledes som det er den ganske aabenlyse og, som jeg synes, noget vel kyniske Mening med det foreliggende Lovforslag.

Korsgaard: Jeg skal paa mit Partis Vegne fremsætte nogle faa Bemærkninger angaaende det forelagte Forslag til Ændring i Beskatningen af Chokolade- og Sukkervarer. Den Forhøjelse, som den højtærede Finansminister foreslaar, eller rettere den *Form*, som den højtærede Minister giver Forslaget, kan mit Parti ikke tiltræde. Som allerede bemærket af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, vil den højtærede Minister ikke beklage det meget, om han ingen Penge faar ud af dette Lovforslag. Det faar nu den højtærede Minister se paa, som han vil, men skal Pengene skaffes gennem den *Form*, som her er foreslaet, kan vi ikke være med. Deri behøver i og for sig ikke at ligge, at der ikke kan faas Penge ud af Chokoladebeskatningen, men skal der det, maa vi mene, at den naturlige Vej er at gaa til at forhøje Tolden ved Indførsel, idet Tolden, som nu er 24 Ø. pr. kg, er saa langt, langt lavere den den, andre Lande i al Almindelighed forlanger. Om saa den højtærede Finansminister vil modtage denne udstrakte Haand, faar vi jo at se senere. Det er paa ingen Maade mit Partis Hensigt at ville hjælpe med til at forhindre, at dette Lovforslag gaar i Udvalg, for selv om vi ikke kan tiltræde Lovforslaget, saaledes som det er formet, mener vi, at der i og for sig kan være god Grund til at tale om et og andet Chokolade- og Sukkervarebeskatningen vedrørende. Vi mener navnlig, at der kan blive Spørgsmaal om en bedre teknisk Udformning af denne Beskatning, og vi mener ogsaa, at der i høj Grad kunde være Grund til at tale om, hvorvidt der ikke her i Landet findes Varer, som i Virkeligheden er af tilsvarende Art som Chokolade- og Sukkervarer, men som ikke er underkastet Beskatning. For eet

maa man jo, naar det drejer sig om Erhvervsvirksomheder, ikke glemme: det kan være slemt nok for en Erhvervsvirksomhed at blive beskattet, men dobbelt slemt er det, hvis der findes Erhvervsvirksomheder udenfor de beskattedes Kredse, som indirekte nyder godt deraf og trækker Kunder, som ellers f. Eks. vilde tilhøre Chokolade- og Sukkervarefabrikkerne, over til noget andet. Hvis Forhold af den Art er til Stede, maa det, synes jeg, være enhver Politikers Opgave at tilstræbe, at den Begunstigelse, der bliver givet visse Virksomheder gennem Beskatning af andre Virksomheder, fjernes, eventuelt ved, at disse andre Virksomheder ogsaa beskattes. Jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister, som jo sikkerlige ogsaa er forsynet med nogen Fantasi, kan være i Tvivl om, hvad det er for en Vare, jeg tænker paa; men da man jo i Skattesager ikke skal nævne Varers Navne, skal jeg altsaa undlade det og gemme det til den senere Udvalgsbehandling.

Det er altsaa det ene Punkt, jeg kunde ønske at sige lidt om. Det andet Punkt er den gældende Lovs tekniske Udformning, som jo vedblivende i ikke ringe Grad kritiseres, ja, jeg tror, man tør sige: kritiseres i ganske særlig Grad fra Handelens Side. Naar jeg nu henstiller til den højtærede Finansminister at stille sig velvilligt til Overvejelser i Retning af Ændringer, vil jeg haabe, at jeg maa være den allerbedste, der kan rette en saadan Henstilling til den højtærede Minister. Ministeren vil jo sikkert huske, at jeg bærer min store Part af Ansvar for, at Loven blev, som den nu blev, ganske vist under Tryk fra den nuværende, ogsaa daværende Finansministers Side. Men som Sagen den Gang laa, fik jeg den Opfattelse, at naar Loven nu en Gang skulde virke efter sin Hensigt, kunde den ikke laves stort bedre, end den blev lavet.

Ikke desto mindre er det, som sagt, en Kendsgerning, at der vedblivende er megen Misfornøjelse med Lovens Udformning. Jeg har ladet mig sige — og jeg vil antage, at den højtærede Minister enten vil bekræfte eller afkræfte, hvad jeg her vil sige —, at kort Tid efter, at vi fik Loven i den *Form*, den nu en Gang har faaet her i Landet, blev der i Norge lavet en Lov, som i Virkeligheden var en Afskrift deraf — og nu kommer altsaa det, jeg ikke ved om er rigtigt eller ikke, nemlig at jeg har ladet mig sige — ja, det er nu rigtigt nok, at jeg har ladet mig det sige —, at den norske Lovgivning er i meget væsentlig Grad forandret overfor de Problemer, her ligger for, og for-